

ποίων ανέκαθεν ὁ ἀνὴρ ἐνέκυπτεν ἀκορέστως. Βλέπω αὐτὸν τὴν στιγμήν ταύτην γονυπετῆ πρὸ τοῦ κυρίου τῶν οὐρανῶν καὶ ἰκετεύοντα αὐτὸν νὰ ποδηγετήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν δυσχερῆ τοῦ βίου σταδιοδρομίαν. Ὡ! ναί. Σήμερον σὺ κρατοῦσα τὸν ἀκήρατον τῆς καλῆς νίκης στέφανον, τὴν ἀμάραντον τῆς δόξης δάφνην, πτορυγίζεις ἐλευθερός, ἐνάρετος καρδία, εἰς τὸν αὔλον κόσμον καὶ εἶσαι ὄλωσ ἀφοσίωσις καὶ ἀγάπη.

Ζῆτι λοιπὸν, εὐγενῆς ψυχῆ, ἐν μοναῖς μακάρων, εὐφραίνεταί μετὰ δικαίων, καὶ ἔχε τὴν μνήμην αἰώνίαν τῶν τιμησάντων καὶ θαυμαζόντων ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης!

Οἱ Γάμοι τῶν Φυτῶν.

(Συνέχεια ὄρα Φυλ. Ζ'.)

Ὅτι δὲ ἡ γύρις πράγματι μεταφέρεται διὰ τοῦ ἀέρος ἀποδοκνύεται ἐκ πολλῶν γεγονότων ἐξ ὧν βρίθει ἡ τῆς ἐπιστήμης ἱστορία καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τὰ ἐξῆς δύο.

Μετὰ πολλῶν ἡμερῶν σφοδρῶν ἀνέμων πνοῆν αἴφνης εἰς τὴν παρὰ τὰς Ἄλπεις πόλιν ἄνευ προηγουμένης τοῦ οὐρανοῦ νεφελώσεως ἡ ἀτμόσφαιρα ἐσκοτίσθη καὶ ἤρξατο νὰ καταπίπτῃ διὰ τὴν βροχῆς κόνις λεπτοτάτη καὶ κιτρίνη. Παρευρεθεῖς ἐπιστήμων διὰ τὴν γνῶσιν ὅτι ἡ κόνις αὕτη ἦτο γύρις φυτῶν καὶ ἀπῆλλαξε τῆς ἐπιπλήξεως ἣτις εἶχε καταλάβει τοὺς κατοίκους θεομανίαν ὑποπτεομένους.

Εἷς τινὰ τῶν βοτανικῶν κήπων τῶν Παρισίων ὑπῆρχε πολλῶν ἐτῶν πιστακία (φιστικιά) θήλεια, ἡ ὁποία δι' ἔλλειψος ἄρρενος δὲν ἐκαρποφόρει ἐνῶ κατ' ἔτος ἦνθη. Αἴφνης κατὰ τὴν ἐπιπλήξεωσιν καὶ δίδει ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας νὰ ζητήσωσι τὴν αἰτίαν, ἡ ὁποία εὐρέθη εἰς τινὰ τὸ πρῶτον ἦδη ὑποπτεοῦσαν καὶ ἄρρενα γεννητικὰ ὄργανα φέρουσαν πιστακίαν, ὁποία εὐρίσκατο εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων.